

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De Postrijder verschijnt s'ondslogs, s'onderdag en zaterdag.
Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLÉ, boekdrukker uitgever van dit blad, spoorwaarts, 51, en bij alle post-directeurs.
Alle toezending van brieven, aankondigen, enz., moet gefrankeerd zijn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.
Een blad afzonderlijk, 30 centimes.
De aankondigingen, per druksregel, 15 centimes.
De rekeningen, per druksregel 25 centimes.

TONGEREN, DEN 24 OCTOBER.

Kamer.

De wetgevende Kamers hebben zich gisteren vergaderd. Het Senaat heeft zich onbepaald verdaagd na het bureel zamengesteld te hebben uit de eigene personen waaruit het verleden jaar bestond.

In de Kamer der volksvertegenwoordigers zijn eenige veranderingen aan de zamenstelling van het bureel toegebracht.

M. Dolez vervangt M. E. Vandenpeereboom als voorzitter en M. Reynaert van Kortrijk neemt de plaats van M. Thienpont als sekretaris. De twee oude titularissen hielden van de vernieuwing hunner bediening afgezien.

Al hetgeen er in deze eerste zitting op te merken is, zijn de woorden van den nieuwen voorzitter M. Dolez, belovende dat hij alles zou aanwenden om de beraadslagingen der Kamer met kalmte en onpartijdigheid te bestieren. Als het maar waar is.

Men schrijft uit Luik, 22 oktober :

Het standbeeld van Karel den Groote moest deze week op zijn voetstuk worden gebijcht ; doch de ondernemer van het onthaalgebuik heeft dit in zulke slechte en ontoereikende voorwaarden gemaakt, dat de verrichting het leven der werklieden zou hebben in gevaar gesteld. De heer burgemeester heeft de verrichting verboden. De heer Jehotte, de beeldhouwer van het werk, heeft den ondernemer voor de rechtbanken gedagvaard, om vergoeding te eischen.

De heer minister van oorlog had aan de school der mijnen, te Luik, eene circulaire gezonden, waarbij de leerlingen, welke het exam van het derde schooljaar hadden afgelegd, werden verwittigd, dat zij in de applicatieschool zonder exam, met den graad van onderluitenant en volle jaarwedde, zouden aangenomen worden. — Welnu, van de 21 leerlingen welke zich in den vereischten toestand bevonden, heeft niet één dit aanbod aanvaard.

Dit bewijst nogmaals, dat de geestdrift der Belgen voor den soldatenstiel zeer klein is, al wil men ons van hooger hand het tegendeel doen gelooven.

De *Journal de Bruxelles* opent eene inschrijving ten behoeve van het pauselijk leger. De eerste lijst belooft tot de somme van 3000 franken.

Men schrijft uit Brussel, 21 oktober : De moeilijkheden, die de vereffening der zaken van de erfenis van Maximiliaan ontmoet had, zijn nu, zoo het schijnt, geheel uit den weg geruimd, en men zegt dat die prins, tot groote verwondering van het Hof van Weenen, eene betrekkelijke aanzienlijke fortuin heeft nagelaten. Men verwachtte zich hier des te min aan, daar de verkwistingszucht van Maximiliaan in Oostenrijk spreekwoordelijk was geworden.

Men verzekert dat een familieraad is ingesteld geworden, om de belangen te bewaken van prinses Charlotte, en dat de prins de Ligne en de graaf de Theux, gezamenlijk met de heer Tesch, in dezen raad zullen zetelen.

Er heeft zaterdag nacht, rond 12 ure, in de Slachhuisstraat te Brussel, een verschrikkelijk drama plaats gehad. Een handels-reiziger, M. Emmanuël Timmermans, door jaloersheid gedreven, zegt men, heeft gepoogd zijne vrouw, met wie hij maar sedert zeven maanden getrouwd was, met een pistoolschot te vermoorden. Na deze daad te hebben gepleegd, heeft hij het wapen tegen zich zelven gekeerd en een tweede pistoolschot gelost. De vrouw is in het aangezicht gekwetst, maar de wonde is niet gevaarlijk; wat de dader dezer schuldige poging betreft, zijn toestand baart veel onrust; men heeft weinig hoop hem te zullen redden.

Men schrijft uit Thuin, 21 oktober : Er is alhier een ongeval gebeurd, welk toe te schrijven is aan de onvoorzichtigheid van het slachtoffer. M. Thomas, professor in het collegie dezer stad, had zich te bed gelegd, na eerst vuur te hebben laten maken in zijne kamer. Den volgende morgen, rond 9 ure, was zijn collega, M. Tontor, verwonderd hem niet te hooren en klopte aan zijne deur. Geen antwoord. Hij roept de meesters van den huize, die de deur doot openbreken. De ongelukkige professor lag zonder kennis in het midden der kamer; een sterke gazreuk vervulde het vertrek. Men onderzocht de kachel : de slentel was toe en M. Thomas lag verstikt. Ondanks alle zorgen der geneesheeren heeft hij eerst rond 10 ure s'avonds het bewustzijn terug gekregen; thans nog is zijn leven in gevaar.

Men verzekert, dat de prohibitive maatregelen voor den invoer van vee en andere be-

perkende schikkingen, welke de veepest heeft doen ontstaan, op het punt zijn van ingetrokken te worden. — Het wordt tijd ! Het hollandsche vee wordt thans, langs de pruisische grenzen, vrij in België gevoerd; men zegt, dat het eerst-dags rechtstreeks over de hollandsche grens zal mogen ingevoerd worden. Dit zal hopen wij, den prijs doen verminderen van het vleesch, welke inderdaad al te hoog is dan dat de werkmans er nog zou kunnen aandienen om alle zondagen een pond of drij in den pot te steken, zooals dit vroeger het geval was, toen het veel minder kostte.

— Het toekomende jaar zullen er twee eclipsen zijn : den 23 februarij en den 17 augustus, gedeeltelijk voor ons zichtbaar.

— De paus heeft zijn portret aan den sultan gezonden. Het portret is in goud gemonteerd en versierd met diamanten en paarden van groote waarde.

— De trichinose heeft zich op nieuw te Berlijn vertoond; zeventig personen die zwijnenvleesch hadden geeten, dat bij den zelfden vleeschhouwer was gekocht, zijn ziek gevallen. Twee zijn gestorven. Deze daadaak leert, dat men immer op zijne hoede wezen moet en altijd de voorzichtigheid gebruiken welke de gezondheidsleer gebiedt.

— In eenen almanak van het jaar 1868 staat het volgende spitsvinnige gedacht dat vele menschen in overweging zouden mogen nemen : « Het verlangen om rijk te schijnen maakt de drij vierden der armen. »

— Bij eenen landbouw-wedstrijd te Vassy (Haute-Marne, Frankrijk) gehouden, heeft de voorzitter van het comite eene redevoering uitgesproken, waarvan wij het volgende overnemen volgens den *Bulletin de l'Agriculture* :

« De arbeid is een plicht. De arbeid die den zwakken verkleekt. De arbeid die den sterke verhoogt. De arbeid die den huwader in de oogen van zijne kinderen en van zijne gade verdelst. De arbeid die de goede zeden bewaart. De arbeid die den engel-bewaarder van den huiselijken haard is. De arbeid die de welstigste bron van fortuin is. De arbeid die de hoede uitmaakt van den armen en hem een heilzamer brood schenkt dan dat der almoes. De arbeid die troost en ons de oogen naar den hemel, naar ons aanstaande vaderland doet sturen. De arbeid die maakt dat de onderdom eene kroon is in plaats van eenen last. De arbeid die de vrijheid verzoent met de bestendigheid van het bewind of de waarborgen der grootheid van een volk. De arbeid die aan elken ambachtsman den heldendood van een soldaat zou scheuken indien de vreemdeling, in eenen dag van uitnuijning roekeloosheid, den gebedeligen bodem des vaderlands dierf betreden. Een keizer, die heel zijn leven recht had gestaan en aan zijnen arbeid de heerschappij over de wereld was verschuldigd, Septimus Severus, was door de ziekte op het doodsbed neêrgedrukt, toen een centurion aan den stervenden Cesar het ordewoord van den volgende dag kwam vragen. Over zijne kleurloze lippen kwam een woord : *Laboremus* (arbeiden wij.) Ja, het ordewoord van gisteren, van heden, van morgen en altijd is het werk. »

— Men schrijft uit Spanje, dat daar een verschrikkelijke ellende heerscht; alleen in de provincie Cuenza, een der rijkste gewesten des lands en waar de ellende zich minder dan elders doet gevoelen, zijn vier-en-zeventig duizend ambachtslieden zonder brood. Dit bedroevend feit vinden wij medegedeeld in de madridsche correspondentie der *Indépendance Belge*.

— Jan en alleman wij heden ten dage fransch spreken en schrijven; maar dikwerf is het fransch met baren op, zooals men zegt. Ziehier een staaltje van die uithemsehe letterkunde :

A LA BOUTIQUE DE PARIS,
Placé sur le Champ de Foire de cette ville.
Le soussigné à l'honneur d'informer les habitants de cette Ville qu'il est arrivé avec
UNE EXCELLENTE FRUITURE,
des Villes principales de Hollande, dont il est honoré par une visite de la FAMILLE ROYALE, et par plusieurs personnes distinguées, consistant en :

BEIGNETS DE POMMES, EN BEIGNETS SOUPLÉS ET EN BEIGNETS AMÉRICAINS.

Il espère par ses soins, son activité et sa propreté, d'obtenir la bienveillante protection du public.

La Boutique sera décorée avec goût et sera bien éclairée, afin de pouvoir recevoir dignement le public.

Par préférence elle sera remise à domicile, une demi heure après la commande.

PRIX DE PORTION.
Beignets Américains, apprêtés dans le Rhum, 40 centimes.

Beignets Souflés aux fleurs d'Oranges, 40 cent.
Beignets de Pommes, 25 centimes. MAX.

Volgens dat prukgewrocht, zou, onder andere, de Koninklijke Familie van Holland niets anders zijn dan eene rommelzoo van allerhande keukengebak, en maakt zich de zogenaamde M. Max sterk om, als een andere Samson, eene halve uur na uw verzoek, zijne barak, met pot en pan, enz. op uwe kamer te brengen. Bravo M. Max !

Buitenlandsch nieuws.

Pauselijke staten.

Victor Emmanuël, die zijn Staatsbestuur de schandelijkste en verraderlijkste rol liet spelen en, met de garibaldische stroopbenden, op het grondgebied der pauselijke Staten wilde doordringen, is juist op tijd tot inkeer gekomen.

Op de ernstige bedreiging der fransche tusschenkomst, heeft hij het ontslag van 't ministerie-Rattazzi aanvaard, en gisteren reeds had de general Cialdini een nieuw en behoudend kabinet samengesteld, welks eerste akt is geweest de wervingsburelen der garibaldianen te doen sluiten en de dadelijke onthouding aller opstandelijke comiteeten te bevelen. Stellige en gestrenge bevelen zijn verzonden naar al de krijgshoofden.

De lafherige italiaansche Koning, die zich door eenige heethoofden heeft laten meeslepen, mag nogmaals aan Frankrijk dank zeggen voor zijn eigen behoud. Want, ware het mogelijk geweest dat Garibaldi en Mazzini met hunne benden doordrongen tot in de stad Rome, dan was zijn eigene kroon verloren en de algemeene italiaansche republiek uitgeroepen geweest.

Zondag avond was de termijn verlopen, bepaald voor een stellig antwoord der italiaansche regering op de fransche nota. De italiaansche gezant te Parijs heeft op den laatsten oogenblik het antwoord overgebracht, dat Italië zich onderwerpt aan zijnen plicht; aan de getrouwe naleving van het septemberverdrag. Daarop zijn aanstands tegenbevelen geseind naar Toulon om de brigade Tholes weder te ontschepen en de zendingen van troepen te doen ophouden.

In afwachting blijft de divisie-Dumont in de nabijheid van Toulon gekampeerd, en de oorlogschepen liggen nog gereed om weg te stoomen.

Men schrijft uit Rome, 16 oktober, aan een parizer blad :

Den 15 dezer sprak men te Florençie over de aankomst van Garibaldi op het vaste land tegen den 20. De roodhemden gaan voort met zich op de grenzen in benden te vormen, gereed tot het oprukken, zoo gauw hun kapitein van zijn eiland zal kunnen ontsnappen.

Het zoogezegdromeinsch werkings-comitee zelf, geeft zich al de moeite der wereld, om door het inrichten van eenen opstand of welkdanige beooging ook, eenig teken van leven te geven. Het opperhoofd der politie, M. Randi, heeft deze week verscheidene belangrijke aaneenhoudingen gedaan, welke eene beweging heeft doen mislukken, die van over langen tijd was ingericht.

Niemand kan het ontkennen, het oogenblik is ernstig, er staan ons belangrijker gebeurtenissen te wachten. In den nacht van dinsdag tot woensdag en gisteren morgen zijn er op verschillende punten van het grondgebied nieuwe gevechten geleverd, vooral in de provincie Marittimo, waar tot laatstleden zondag de rust niet was gestoord geworden.

De roodhemden omringen de pauselijke grenzen. Dinsdag avond is eene patrouille gendarmen in de omstreken van Acquapendente, voor eene sterke bende roodhemden moeten achteruit wijken.

Van den kant van Nerola, is er geen nieuws; de Garibaldisten hebben hunne stellingen behouden, dewijl de zoovaren hen nog niet hebben aangeast, zooals men verwachtte. Op de grenzen van Terra di Labora hebben twee moorddadige gevechten plaats gehad, het eene te San-Lorenzo en het andere te Vallecorsa, waar een gelijk getal gendarmen, soldaten van het legioen van Antibes en vrijwilligers, eene bende van 150 roodhemden geheel hebben verslagen. 46 krijgsgesvangenen, 10 dooden en een 15tal gekwetsten, dit zijn de verliezen der overweldigers, welke in allerhaast in de richting van Fondi zijn gevlucht.

Het leger is door deze overwinningen zeer aangemoedigd en in de rangen der vreemde vrijwilligers, is de geestdrift zeer groot.

De Paus heeft de gekwetsten van Monteliberti bezocht, welke naar het gasthuis San Spirito zijn overgebracht. Dit bezoek heeft op gansch het leger een weldadigen invloed uitgeoefend en de krachtadigheid doen aangroeyen van die moedige soldaten, welke zich vereenigd hebben, om rondom den pauselijken standaard,

de zaak der rechtveertigheid en der beschaving te verdedigen.

Men zegt dat er in de provincie Campagna nieuwe gevechten zijn geleverd door de zoovaren tegen Garibaldisten, welke aldaar over de grenzen wilden dringen.

De romeinsche correspondentie van het dagblad *le Monde* bevat de volgende inlichtingen over de garibaldische krijgsgesvangenen, welke onlangs te Rome zijn aangebracht :

« Er zijn talrijke gekwetste Garibaldisten, welke door de hunsen verlaten zijn. Zij zijn in het hospitaal opgenomen en worden zorgvuldig verpleegd. Men kan ten in twee categorieën verdeelen : 1° de roodhemden, en 2° de dragers van versletene kleeren. De versletenheid der opperhoofden, en dragen het roodhemd. Zij hebben al de mogelijke ondeugden. Het zijn groote schelmen. De andere zijn arme kerels, waarvan er vele tegen hunsen dank werden medegeslept, en die op een bevel der sekte zijn moeten oprukken.

« Het is niet moeilijk enige goede gevoelens in hun hart te ontdekken en een groot getal hunsen hebben gebiecht, de dwaasheid betrukkende welke zij begaan hadden. Verscheidene van hen, hebben met geloof en geluk den scapulier van Maria ontvangen.

« Men bemerkt niets van dit alles bij de roodhemden. Ze wonden, intengendeel, alle mogelijke poogingen aan om hunne medegezellen en hunne slagtoffers te beletten, tot betere gevoelens terug te keeren.

« Een der laatsten lag op zijn smertbed uitgestrekt en zag den dood met snelle stappen naderen. Na eerst de hulp van den godsdienst te hebben geweigerd, gevoelde hij berouw, en vroeg eenen priester om te biechten. Een roodhemd, wiens bed nevens het zijne stond, werd woedend toen hij dit hoorde. Hij deed den armen zielogende hevige verwijtingen, noemde hem een domkop, een laffard, terwijl hij hem herhaalde malen toeriep, dat er geen ander leven was, dat God niet bestaat, dat dit een uivindsel der priesters was, enz. De arme gekwetste antwoordde hem :

« — Zwijg, mijnheer, gij hebt ons genoeg bedrogen. Indien wij gelukt waren, dan zouden de eer en de profieten voor u geweest zijn, en wij, arme lieden, wij zouden altijd in onze ellende gebleven zijn. Ik ben opperukt, omdat de sekte mij, als verrader, met den dood bedreigde doch thans dat ik ga sterven, en dat ik aan uwe magt zal ontsnappen om in Gods handen te vallen, wil ik niet ongelukkig zijn in alle eenwigheid. Ik geloof aan een ander leven, omdat ik, op het punt zijnde van te sterven, gevoel dat er in mij iets is dat niet mag vergaan. Ik wil zelfs sterren gelijk mijn vader en mijne moeder gestorven zijn, dit is te zeggen katholiek.

« Hij biechtte daarna weenende en eenige uren later verscheen hij voor zijnen meester, zijnen God en regter. »

Zu hier de krijgsmagten waarover de opperbevelhebber der pauselijke troepen beschikt :

Het legioen van Antibes 1000 man; artillerie, 1,018 man; zoovaren, 2,396 man; pauselijke jagers, 1,290 man; romeinsche infanterie en gendarmen, 6,000 man; dit geeft een totaal van 11,704 man. De kavalerie moet het eijfer op ongeveer 13,500 man brengen.

Laatste tijdingen.

Garibaldi is op nieuw uit zijn eiland ontsnapt. Hij was op weg om zich naar de pauselijke staten te begeven; doch te Foligno is hij aangehouden en terug geleid. Foligno is gelegen op omtrent twee dagen gaans van de pauselijke grenzen. De benden van Garibaldi zijn thans met alle punten der pauselijke staten verdreven.

De fransche vloot die naar Italië moest vertrekken, heeft tegenbevel ontvangen. Zij is nog altijd op anker te Toulon. Het leger dat reeds gedeeltelijk ingescheept was blijft te Toulon kampeeren om te vertrekken zoo haast het zal noodig zijn. Men ziet dat Frankrijk waakt.

Generaal Cialdini die M. Rattazzi als minister van Victor-Emmanuël vervangt, is er nog niet in gelukt een nieuw ministerie zamen te stellen, Cialdini is eerder een soldaat dan een staatsman. In de tegenwoordige omstandigheden, waar het kweste is van door ernstige maatregelen Frankrijk te voldoen en tevens den troon van Victor-Emmanuël te redden, zal Cialdini niet aarzelen om de strengste maatregelen te nemen. Reeds voorzegt men dat de stad Florençie in staat van beleg zal gesteld worden en dat de kamers zullen ontbonden worden indien de meerderheid den minsten weerstand biedt.

De keizer van Oostenrijk is gisteren te Parijs aangekomen. Te Nancy is hij geestdriftig begroet geworden.